Kampen mod Opium er ført med en Kraft, der har forbavset Verden. Kvindens Stilling er ved at blive en anden. Og moderne Undervisningsvæsen indføres. Kinas unge Reformatorer staar overfor uhyre Vanskeligheder. Stillingen er fuld af praktiske Vanskeligheder, men endnu alvorligere end disse er det, at det unge Kina er godt paa Vej til at faa fremkaldt en Aand, som det ikke selv formaar at beherske. Løse Anskuelser af Ægteskabet vinder Tilslutning. Al Tvang bortkastes, og man tager villigt mod de vildeste Ideer. Kina er som et Skib uden Kompas. Revolutionens fremtidige Følger afhænger fuldstændig af Kristendommens Udbredelse i Kina. Det, Folket trænger mest til, er en moralsk og religiøs Reformation. Kina maa blive et kristent Land, før det kan blive en stærk Stat.

Hør Kaldet fra Afrika: En Missionær i Syd-Afrika fortæller om to Mænd fra de Blaa Bjerge, som rejste syv Hundrede engelske Mil og kom til Port Elisabeth. Her skovlede de Kul i Dokkene om Dagen, og om Aftenen gik de til Missionens Skole. De blev begge omvendt og døbt. Da de efter tre Aars Forløb rejste tilbage til deres Folk, bad de Missionæren om at sende en Lærer til deres Land. Han lovede dem at gøre sit Bedste og sende den første, som kunde undværes. Men Aarene gik. Missionærerne var faa, og hver af dem tiltrængtes haardt paa andre Steder. Missionæren, som havde givet Løftet, døde, og Stammen i de Blaa Bjerge var længst forglemt. Fem og tyve Aar senere kom en ung Missionær gennem netop denne Bjergegn for at aabne en ny Mission. Som han nærmede sig en af Landsbyerne, trængte alle Byens Folk sig ham i Møde med saa høje Raab og saa stor Bevægelse, at han en lille Tid var i Tvivl, om det betød Fred eller Krig. Snart kom to ældre Mænd frem og sagde: „Vi vidste, Gud vilde sende os en Missionær. Alle disse Aar har vi bedet om, at en Lærer maatte komme, og hver Dag har vi vogtet denne Sti for at kunne møde ham, naar han kom."

Ja, Kaldet lyder. Det lyder til ældre, og det lyder til unge. Det lyder til alle, som har et opladt, hørende Øre. Hvad er dit Svar? Vil du følge med i Aanden med Hjertets Kærlighed og Varme, med levende maalbevidst Bøn?

Kaldet lyder paa mange Maader. Hver enkelt maa give sit særlige Svar.

Du, Far eller Mor, hvad vil du svare, om din Dreng eller Pige i en stille Time kommer og ser dig alvorsfuld ind i Øjnene og siger: „Far, Mor, jeg vilde gerne være Hedningemissionær. Har du noget imod det.

Og hvad vil du svare, til hvem Kaldet lyder til at støtte en anden Fars og Mors Dreng eller Pige, som har adlydt Kaldet til at gaa ud og tage Kampen op paa Forposterne?

Til de unge lyder der et ganske særegent, indtrængende Kald fra de aabne, ventende, ikke-kristne Lande. Om dette Kald skal jeg intet sige her. Kun dette lad mig sige: Det er dejligt at være ung og faa Lov til at adlyde Kaldet og være med.

Venner! mon I hørte det, som jeg gerne vilde sige? Emnet var: Varme Hjerter — en Kristentro, som ikke staar i Stampe men udfolder sig, vokser og bærer Frugt. Frugten er Missionsfind. Kaldet til Hedningemission er hele Bibelens Grundtone. Det samme Kald lyder ogsaa nu klart og indtrængende fra de ventende Folkestammer gennem de vidaabne Døre.

Men Kaldet i Dag lyder ikke særlig til de unge: Gør jer rede! Gaa ud! Ej heller til ældre og yngre: Grib dybt i Pungen og giv som aldrig før.

Maalet, som staar over alle, er **mere Bøn — Bøn, som stiger** op og varer ved, fordi den er baaren af varme Hjerter — Hjerter, som i brændende Iver og urokkelig Tro tør vove at tage Gud paa Ordet og bede om store Ting — Mænd og Kvinder, gamle og unge, som beder med et Maal for Øje og **vil**, hvad de beder om.

Kan vi faa mere af den Slags Bøn, da skal det ikke mangle paa unge, som faar Øjnene op for de store Muligheder. Og da skal der aldrig mangle ældre og unge, som er rede at hjælpe.

Japanesiske Rosen Buske.

Fem for 10 Cents,
Verdens Under.

Rosen Buske der bliver Roser i Løbet af 8 Uger efter Frøet er saaet. Det lyder usandsynligt; men vi garantere det De blomstre hver 10 Uger, Vinter og Sommer; Efter 5 Aar VII der være 5-600 Roser paa hver Busk. VII GAO saavel i Huset om Vinteren som i Haven om Sommeren. Roser hele Aaret. En Pakke Frø med vor Garanti med Posten 1 Krone 10 Cents.

Hvis det kan naas, da er den Dag ikke fjern, da Velsignelse vil strømme ned i Skybrud til vor Menighed.

Menighedens Opgave i vor Tid.

Foredrag af Pastor Holm, Fruering, ved Efteraarsmødet paa Vraa Højskole.

I et Rejsebrev fra Ægypten — Brevet var at læse i „Politiken" af 23. April i Aar — skriver kongelig Skuespiller Johs. Poulsen, efter at have omtalt de ægyptiske Muhamedaners Laster og Sløvhed, blandt andet følgende:

„Der er een Ting, som er fuldstændig karakteristisk for orientalsk Kultur .... det er den fuldkomne Mangel paa Aand. Det er det stærkeste Indtryk, en rejsende bringer med sig fra Ægypten, og naar dette er blevet en klart, har man endnu vanskeligere ved at forstaa Jødernes fantastiske Stilling i Verden. Hvorledes har det været muligt, at dette lille Land, ikke større end Jylland, indesluttet paa alle Sider af Orienten, at dette Land uden særlige Paavirkninger har skabt de to Bøger, som vel afgiver det højeste Udtryk for menneskelig Aand, der den Dag i Dag — takket være ikke mindst Englænderne — omspænder hele Jordkloden, og paa hvis Grundlag al menneskelig Lov, Ret og Moral i Nutiden hviler. Bibelen forklarer det med, at Jøderne var Guds udvalgte Folk. Alle Indtryk fra Levanten og Orienten bringer os til at tro det samme."

Ja, saaledes skriver han om det, som han har iagttaget ved at faa Øje paa det Folk, som omtales i den hellige Skrift, og som gennem denne giver sine Livstanker Udtryk — det Folk, fra hvem Kristus udgik.

Ikke mindst i de sidste to Aar har der vist sig en stigende Lyst til at iagttage dette Folk og erfare, hvad der er det ejendommelige ved det, og hvilken Betydning det har haft for Kulturen.

For halvanden Aar siden gav Georg Brandes en Skildring af den Tilstand, den gruelige Krig havde stillet Europa i. Skildringen var naturligvis givet i glimrende Form, og den var vist alt for sørgelig sand. Men saa slutter den omtrent saadan: Og i dette Europa er der prædiket Kristendom i ca. 1900 Aar. Punktum. Var det for at faa denne Sætning anbragt, at det hele var skrevet? Man fristes til at tro det. I alfald skal Sætningen efter sin Sammenhæng med det foregaaende sige, at denne Prædiken selvfølgelig har været virkningsløs med Hensyn til at ændre Menneskers Sind og Handlinger.

Til samme Resultat kom Digteren Johs. Jørgensen jo i Fjor ved denne Tid: I 1900 Aar er der prædiket Fredens og Forligelsens Evangelium i Europa — — — men forgæves .... thi Retten sidder fremdeles i Spydstagen.

Denne Dom er nu uhistorisk, hvad meget viser — og hvad der ses ved enhver Sammenligning af den Livsforstaaelse og dermed samhørende Levevis, man stilles overfor i de kristne Kulturlande og den tilsvarende indenfor den hedenske Kultur.

Vi kan tage et nærliggende Eksempel: Vi fik i Fjor, den 5. Juni, en ny Grundlov, der slog fast, at naar Talen er om Andel i Statsstyrelsen og Indflydelse paa denne, saa tæller vi nu Mennesker — vi vejer dem ikke paa Guld- eller anden Vægtskaal.

Hvorfra stammer nu den deri udtalte Tanke?

Fra Menigheden — fra Paulus, jvf. Gal. 5—28: Her er ikke Jøder eller Græker, Træl eller fri, Mand eller Kvinde; thi alle er een i Jesus Kristus.

En Samfundsforstaaelse, som deri er udtalt, og som har kæmpet sig frem til Virkeliggørelse gennem de kristne Hjem og den kristne Menighed, er fra disse gaaet med Krav om Anerkendelse ud i det Folkesamfund, hvori Menigheden lever. Dette var Tilfældet blandt andet i Amerika, som i det 18. Aarhundrede først rejste den almindelige Valgrets Fane; uden Angivelse af hvem der først udfoldede den, blev den hejst af den franske Revolution. I dens Spor rejste de nationalliberale den her i 30—40-erne; men de herhjemme, som pløjede Folkejorden dybest og bedst til Vækst for denne Samfundstanke, var de Mænd, som fra de gudelige tet deres Forstaaelse af Pauli Ord til Galaterne.

Men velvillige Bedømmelser af Menigheden fremkommer dog ogsaa i vor Tid. Mange udtrykker den gennem Bj. Bjørnsons Sang:

„Der gaar et stille Tog igennem Kampens Vulder,
med Bøn paa alle Sprog." —

Det er et noget broget Resultat, der derved fremkommer. Snart udtrykkes det ved: „al Verdens Kærlighed af ædle, gode Hjerter, som fille knæler ned," snart ved: „hver lidende paa Jord, som sukker for sin Bror," og det hele søges samlet i: „at der gaar en Bønnens Regnbuebro op gennem Verdens Uvejr."

Men i Linie med den Jagttagelse, Johs. Poulsen har gjort og han giver Udtryk, har den franske Forfatter Larradan, den tidligere Spotter, udtalt sig for nogle Maaneder siden:

„Jeg saa en Flok Soldater gaa paa Vej til Fronten; de saa saa frimodige og glade ud. Jeg maatte spørge dem, hvorledes de kunde være det, skønt de vidste, hvad der ventede dem.

Vi tror paa Gud! var Svaret. Da fødtes der i min Sjæls Dyb den Længsel: om du ejede et Fædreland, hvor den fejrende Kærlighed er saadant — jeg maatte sige: Da du i din indbildske Klogskab spøgte Gud til Side, gjorde du det mindst kloge ... Aa, om jeg engang kunde sige: Jeg tror, jeg tror, Herre jeg tror! Hvor skulde min Sjæl juble!"

Og han slutter: „Franske Folk, læs aldrig mine tidligere Skrifter mere!"

Fremtidshaabet hos disse Soldater er jo dette:

Hvad Verden gør og lader, saa gav dog Gud os Barnekaar, saa er dog Gud vor Fader. Kanonerne bestemmer ikke Frankrigs Skæbne, men Gud, gennem min Tro paa ham. Det var dette, Laddaran bøjede sig for.

Denne lille Flok Soldater bragte Larradan Bud om, at der lever et Folk, som har en særlig Stilling i Verden, og som i Kraft af denne Stilling har i sig selv en Sejr, ingen kan tage fra det — som holder, hvad end Verden gør og lader, naar man er rede til at lægge sig i Gud Faders Haand.

Men hvad er det da for et Folk, der af mange Jagttagere bedømmes saa forskelligt, naar Talen er om det Værd for denne Verden, hvis Mangel paa Evne til at danne sig Værdier, som holder, i denne forfærdelige Tid?

Det er det Folk, som siden hin første Pinsedag blev Jødernes Arvtagere, og om hvem det lød:

Saa fødtes det Folk en Pinsedag,
som aldrig skal Døden smage,
hvis Fred ej brydes af Vaabendragt,
hvis Glæde ej Sorg kan sluge,
hvis Ret er hos Gud, hans Ord og Aand,
hvis Haab er ved Guds højre Haand,
hvis Modersmaal er Guds Ordet.

Fortsættes paa sidste Side.

Korrespondancer

Winnetoon, Nebr.

Det er meget sjælden, der ses noget i „Danskeren" fra Winnetoon. Det er jo ikke ofte, der i vor lille Kreds sker Ting af almen Interesse, og saa glemmer man let, at der maaske dog kunde være en eller anden ud over Samfundet, som nok kunde ønske at høre lidt ogsaa fra os her i Bethesda Menighed.

Du spørger: Har Den forenede dansk ev.-luth. Kirke en Menighed i Winnetoon? Ja, og vi glæder os meget til at faa den sidste Rest af vor Kirkegæld betalt nu i Foraaret. Vi har en dejlig Kirke, hvor vi har Gudstjeneste hver anden Søndag. Først samles vi da til Gudstjeneste Kl. 11; derefter, naar Gudstjenesten er forbi, samles vi til Fællesspisning i Kirkens Krypt, hvor vi har god Plads. Saa har vi en Timestid at samtale i, hvilket sikkert er af Betydning, da vi derved ligesom kommer nærmere sammen. Saa samles vi igen i Kirken til Søndagsskole og Bibelklasse — alle, unge og gamle, deltager her i Bibelklassen. Efter endt Søndagsskole har vi igen Møde, som slutter cirka Kl. 4, saa Præsten kan naa hjem til Plainview, hvor han har Møde om Aftenen.

Søndagen 17. Dec. 1916 havde vi Fest i Menigheden. Mr. og Mrs. Chr. Kragh kunde nemlig fejre deres Sølvbryllup den 21. Dec. Menigheden havde da besluttet at ... dem. Kommen til Kirken blev de ført ned i Kirkens Krypt, hvor de blev pyntet med Blomster, hvorefter Mr. og Mrs. Kragh, tilligemed deres Børn og Svigersøn — Mr. Louis Johnsen, Broder til Prof. Caroline Johnsen, Dana — til Tonerne af en Bryllupsmarch marcherede ind i den festlig smykkede Kirke og indtog de reserverede Pladser — Sølvbrudeparret i Koret foran Alteret.

Efter Afsyngelsen af en Salme talte Præsten til Sølvbrudeparret over Salme 84, 12—13 og betonede særlig, hvor godt det er at have Herren som Sol, til at sprede al Mørket, og som Skjold, bag hvilket vi kan søge Beskyttelse og Frelse fra alle Fjendens Angreb. Naar vi har Herren som vor Sol og Skjold og vandrer i Oprigtighed for ham, da tør vi ogsaa forvente alt godt af ham.

Ved Festmaaltidet, som derefter indtoges i Kirkens Krypt, overrakte Pastor Sørensen Sølvbrudeparret en Gave, som Menigheden havde indsamlet Penge til. Mr. Kragh takkede bevæget paa sin Hustrus og egne Vegne for Gaven og den store Glæde, der var beredt dem. Det var en stor Overraskelse. Men det var ogsaa, hvad Menigheden havde tænkt, det skulde være.

Vi har den Glæde i Aar, at ikke en eneste er bortrejst, og Menigheden har haft en lille Tilgang. En Familie mere flytter til Winnetoon nu i Foraaret. Om nogen ønsker at købe eller „rente" gode Farme, var det ikke ud af Vejen at se her op til os ved Winnetoon.

Menigheden er ikke stor, men endda besluttede den for et Aar siden at lægge 100 Dollars til Præstens Løn.

Har I Vinter deroppe? spørger du. Ja, lidt. For et Par Uger siden kom Præsten herop at besøge en Familie, hvor Hustruen var syg. Han maatte blive her fra Tirsdag Eftermiddag til Lørdag paa Grund af Snestorm og Kulde. Det var 36 under Nul.

Hilsen til „Danskeren"s Stab og Læsere. Cor.

Fra St. Pauli Menighed, Weston, Iowa.

Det er meget sjælden, at Vennerne hører noget fra denne Menighed igennem „Danskeren". Og da Skriveren fik en lille ekstra Paamindelse ved Menighedens Aarsmøde om at indsende lidt af og til, saa er jeg vel næsten nødt til det.

Jeg vil begynde med Menighedens Aarsmøde. Det eneste nævneværdige ved dette var, at vi mødtes uden vor sædvanlige Underbalance. Det er første Gang i alle de Aar, jeg har hørt med til Menigheden, at det er passeret. Jeg vil bare ønske, at det maa fortsætte paa samme Maade, som det nu er begyndt. Det er altid saa kedeligt at have den Underbalance at slaas med til hvert Aarsmøde. Og jeg vil bare føje til for andre Menigheder, som maaske er vant til at have det paa selvsamme Maade: Se at komme ud af det, da der er en meget bedre Forstaaelse paa et saadant Møde uden Underbalancen.

Søndag den 11. Febr. udførtes en af de mest højtidelige Handlinger, som nogen Sinde er foretaget i vor Kirke *). Menigheden blev forøget med 15 nye Medlemmer, 9 ved Daab, (8 voksne og en lille Pige paa 6 Aar), og 6 ved Befæstelse af deres Daabs-Pagt.

De, som blev døbt, var Mrs. Lauridsen og to af hendes Sønner samt hendes lille Pige, to Christensen Brødre og deres to Søstre samt en Miss Larsen. De, der bekræftede deres Daabs-Pagt, var Mr. Lauridsen og hans to ældste Sønner, Mr. og Mrs. Larsen samt Miss Lena Nielsen fra Underwool. Det ældste Medlems Alder var 46 Aar, og det yngstes 6 Aar. De døbte har igennem Vinteren gaaet op til Pastor Vammen, som har undervist dem i deres Katekismus og Bibelhistorie, alt sammen paa det engelske Sprog. Selv om sidste Søndag var en meget kold Dag, var Kirken omtrent fyldt til sidste Plads, og der vilde have været mange flere, hvis det ikke havde været for, at den gamle Søren Hansen blev begravet ude paa Hazel Dell Kirkegaard, og der var mange af Menighedens Medlemmer til Stede der, for at vise den afdøde den sidste Ære. — Menighedens Kvindeforening havde i Anledning af Højtideligheden købt Blomster og pyntet Kirken med dem. Maatte saa denne Handling blive til baade Velsignelse og Glæde for de enkelte Lemmer, saavel som Menigheden!

*) Det ...

Onsdagen efter var der Bryllup i Kirken; da blev nemlig en af de unge Mænd, som blev døbt, Mr. C. F. Christensen, ægteviet til Miss Alice Lauridsen. I Dag, Søndag, var der Gudstjeneste som sædvanlig om Formiddagen, og i Eftermiddag Kl. 2 Begravelse, Mr. og Mrs. Martin Jensens lille 5aarige Søn. Han var vistnok bare syg i 5 Dage, saa det maa have været haardt for Forældrene at miste ham saa hurtig.

Hilsen til alle Venner. E. E.

Woodcrest, Calif.

Først vil vi sige Tak for Bladet, som regelmæsigt besøger os i hver Uge og er os til megen Opmuntring; Gud vil velsigne den glade Giver, som sendte os det til Julegave. Vi læste et Stykke i „Danskeren" fra vor kære Pastor og Broder Heede, og Tanken om de glade Timer, vi tilbragte under Bøn og Paakaldelse tilsammen i det lille Herberge paa 3 Aar i Clinton, blev paany opfrisket; det syntes, som det kun var en kort Tid siden vi mindedes, naar de to kære, hvoraf den ene nu er hos Gud, nedbad Guds Velsignelse over os. Herren har jo siden den Tid givet os mangfoldige Velsignelser, men jeg synes dog, det var nogle af de bedste Dage og Timer, vi tilbragte der, da vi jo hos dem fandt Jesus og lærte at bygge vor Tro paa Klippen Kristus, som har vist sig igennem alle Storme og Lærdomsvejr at staa fast, priset være Herrens Navn. Jeg sender derfor en kærlig Hilsen til Broder Heede og Familie.

Vi lever jo nok saa godt her i California; vi har en lille Plads en 10 Mil fra Los Angeles. Da vi kom her, var der hverken Skole eller Kirke, og vi begyndte i Herrens Navn en lille Søndagsskole med eet Skolebarn, en lille Pige; men Herren har sine alle Vegne, og da de hørte, vi havde begyndt, kom snart flere, og vi holdt paa i 2—3 Aar, indtil Huset blev for lille, og vi begyndte at tænke paa at faa et Guds-Hus; men vi var faa og smaa og maatte altsaa have Far til at bygge Huset, som han i sin store Kærlighed forstod at fuldføre. I Guds vor Faders Bank er der nok at tage af, og han forlanger ingen store Procenter, kun at vi giver os selv til ham. Og vi gør vel, om vi lægger os helt paa Guds Alter.

Om nogen læser disse simple Linier og endnu ikke har taget imod Frelseren som sin Frelser fra al Synd, gør det nu, kære Ven, Tiden er kort, snart kommer Jesus at hente sine dyrekøbte hjem til Herligheden, og hvem vil da ikke være med, siden det vil blive i al Evigheds Evighed at leve med Jesus og dem, vi her har haft kær. Lad os derfor, da alle Tings Ende synes at nærme sig, **være rede, naar Jesus kommer i Haft, i et Øjeblik.**

Nu vil jeg sende en kærlig Hilsen gennem Bladets Spalter til alle dem, vi kender og lærte at elske. I er jo spredte rundt om i Verden, men Bladet gaar jo dog til mange Hjem. Om nogen vil glæde os med et Par Ord, skulde det glæde os to Gamle at høre lidt personligt fra en eller anden, som vi har delt Livets Ord tilsammen med.

Vor Adr. er Rt. 1, Dr. R. 4, Box 613, Los Angeles, Calif.

Hilsen fra en Broder og Søster i Herren.

Kirkegang.

Første Oplag af dette udmærkede lille Skrift blev udsolgt i Løbet af 3 Maaneder, andet Oplag er nu færdigt, og sælges nu for saa billig en Pris at det burde ind i ethver dansk Hjem, som vor Kirke staar i Forbindelse med. — Prisen er 1 Eks. .05, 25 Eks. 1.00, 50 Eks.

Vil De köbe eller sælge?

Dersom De ønsker at købe, sælge eller bytte Ejendom i By eller paa Land, da føler vi os forvisset om, at vi kan være Dem til Tjeneste. Vi har flere gunstige Anledninger i og omkring ved Blair at byde paa.
Besøg eller tilskriv

Robinson Realty, Blair, Nebr

The Academy for Princes

A Book on Christian Education.
By Rev. O. M. Norlie.
(of The United Norw. Luth. Church)
A PRACTICAL TREATMENT OF A TIMELY SUBJECT.
Should be read and thought over not only by every Lutheran Pastor and educator but in every Lutheran home.
240 Pages. Illustrated. Cloth.
Price $1.00.
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.

Nye Bøger.

P. Lauritsen: **Vilhelm Birkedal.** 12. Hæfte i Serien „Danske Mænd" ..... .20

Mads Nielsen: **Vær modig.** En Hilsen til dansk Ungdom, 99 Sider. Smukt Omslag. ..... .40

H. P. Hansen: **Stifinderen paa Missionsmarken.** David Livingstones Liv fortalt for Ungdommen, 239 Sider. I Omslag. ..... .60

Knud Gjørup: **Jeremias.** Drama i 4 Akter. O. Lohses Forlag. 168 Sider. Smukt indbundet ..... .80

O. Ricard: **Prædikener til Kirkeaaret.** 1. Del: Vinter og Vaar. 2. Del: Sommer og Høst. Begge Dele indb. tilsammen i solidt fort Vælskbind. 3.40

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

BOXED GIFT BOOKS.

In these handsome boxed gift books we carry the following titles:

Jessicas Prayer, Stepping Heavenward, The Prince of the House of David, Ten Nights in a Bar Room, In His Steps, Pilgrims Progress, Black Rock, Black Beauty, Scarlet Letter, Kept for the Masters Use, Crucifixion of Philip Strong, Paradise Lost, Sketch Book, Little Lame Prince, Laddie and Miss Tooseys Mission.

Our Price 35 Cents each, 3 for $1.00.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Børnesange for Skole og Hjem

I.

(Samlet og udgivet af en Komite).

34 udvalgte lutherske kristelige Børnesalmer og Sange — som ikke allerede findes i Sangeren. Melodier er angivet til hver Sang med Henvisning til „Sangeren" og andre let tilgængelige Melodisamlinger.

Tanken med Udgivelsen er nærmest den, at man ved Anskaffelse af et Parti af det lille og billige Hæfte kan forøge det forøvrigt betydelige Udvalg af Børnesange i „Sangeren" og ved Hjælp af de nye Sange maaske fremme Interesse for og Deltagelse i Sangen i vore Søndagsskoler. Udvalget kunde saa maaske med Tiden yderligere forøges, indtil vi engang kan faa en egen Børnesangbog.

Priser:
50 Cents per Dusin. $3.00 per Hundrede.
Netto — portofrit.

Hæftet forhandles af

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Prøve sendes frit paa Forlangende til enhver Præst eller Søndagsskoleleder.

DRENGE OG DRENGE.

Skildringer fra Missionsmarken. Med Illustrationer Oversat af Karen Ræder. Ind. 50 Cents.

Det er en Bog, som sikkert vil fremme Missionskærligheden blandt de unge. Den fører os rundt til Verdens forskellige Egne og fortæller saa friskt om Drengenes Kaar derude — om sorte Negerdrenge — brune Araberdrenge — Drenge i Indien, paa Ceylon, i Kina, Japan og paa Amerikas Prærier — om deres Lege, deres Evner, deres Lyst og deres Savn — Bogen har mange friske Billeder og vil være en god Gave til Arbejdere i Søndagsskole og Ungdomsafdeling, men først og sidst til — Drenge. (Dansk Missionsblad.)